

בעלה בעיר

ת"ש 1971 כ"א

אמר רבה: בעלה בעיר - אין חוששין משום ייחוד. אמר רב יוסף: פתח פתח לרשות הרבים - אין חוששין משום ייחוד. רב ביבי איקלע לבי רב יוסף, בתר דברך ריפתא, אמר להו: שקולי דגא מתותי ביבי. והא אמר רבה: בעלה בעיר - אין חוששין משום ייחוד! שאני רב ביבי, דשושבינתייה הואי וגייסא ביה.

בעלה בעיר אין חוששין לה משום ייחוד - להלקות, דמסתפי מבבל השתא אחי.

ר"ע

בעלה בעיר אין חוששין לה משום ייחוד - פי' בקונטרס - אין חוששין להלקות. משמע מתוך פירושו: הא איסורא מיהא ליכא. וקשה, דאם כן, מאי פריך בסמוך על רב יוסף, דקאמר שקולו דגא מתותי ביבי והאמר רבה בעיר אין חוששין לה משום ייחוד, ומאי קושיא נהי דמלקות ליכא, איסורא מיהא ליכא? ונראה לפרש, אין חוששין כלל משום ייחוד, ואפילו איסורא ליכא.

ר"ע

אין חוששין לה משום ייחוד - פי' בקונטרס - אין חוששין להלקות. משמע מתוך פירושו: הא איסורא מיהא ליכא. וקשה, דאם כן, מאי פריך בסמוך על רב יוסף, דקאמר שקולו דגא מתותי ביבי והאמר רבה בעיר אין חוששין לה משום ייחוד, ומאי קושיא נהי דמלקות ליכא, איסורא מיהא ליכא? ונראה לפרש, אין חוששין כלל משום ייחוד, ואפילו איסורא ליכא.

ואמנם נ"ל דזה דווקא בכיתה שדרה, אבל אם היא הולכת לבית אחר, אע"פ שבעלה בעיר יש בה משום ייחוד, דבזה ל"ש דמסתפי מבעלה השתא אחי, כיוון דאינו יודעי היכן היא...

בית אדם
סימן 5

אשת איש שהיה בעלה בעיר אינה חוששת לייחוד, מפני שאימת בעלה עליה...

ל"ע
איסורי ביאה
כ"ב ה"ב

ח' מה שכתבתי בענין ייחוד כשאתה בעיר חס סייך איקור ייחוד וכבר ראו עיניו דברי הג"ש ק"י כ"ב סיק כ"ב ע"כ דמדברי הכינו נראה כן דליש איקור ייחוד כשאתה בעיר ולשון הג"ש נשמע שם דלא פליג עליי ונכינו לע"ג דהא צומטנה קידושין צקופו היתא וצונן שאתה ענו יסן ענוסה הרי צזה נקט לשון ענו דושונע צצית ורק לענין אשה אונרו בעלה בעיר אין חוששין נקוט ייחוד וכן הוא לשון הקו"ץ שם ונכונע דרק צאשה דאיונת בעלי עליי ליש ייחוד כל בעלה בעיר חזנ לגבי איש קאיין איונת אשה עליי רק דושונרהו אשה צזה בעיני ענו. ואולי י"ל דלעולם לגבי איש נוי ונהכי אף קאיין אשתו צציתו דונקטנא הצא היכף צציתה דכל כבודה צת ונלך פציתה ואין דרכה לכצצ צשווקים ונקטנא אף קהוא בעיר ונקרי אשה ענו חזנ צליש צדרכו תוניד כל היום צחיץ צבי צזה ונקרי צצנה בעיר וקרי נשום. דאיונת בעלה עליי וצאשה כה"ג קהוא כלניות קוהר ודרכה תוניד לכצצ צשווקים י"כ דאקור ייחוד לצעלה רק וון הקסם צאשה כיון צדרכה לצא צציתה תוניד ונקרי אשתו ענו וכן נורה לשון הכינו:

אין חוששין לה משום ייחוד - פי' בקונטרס - אין חוששין להלקות. משמע מתוך פירושו: הא איסורא מיהא ליכא. וקשה, דאם כן, מאי פריך בסמוך על רב יוסף, דקאמר שקולו דגא מתותי ביבי והאמר רבה בעיר אין חוששין לה משום ייחוד, ומאי קושיא נהי דמלקות ליכא, איסורא מיהא ליכא? ונראה לפרש, אין חוששין כלל משום ייחוד, ואפילו איסורא ליכא.

אין חוששין לה משום ייחוד - פי' בקונטרס - אין חוששין להלקות. משמע מתוך פירושו: הא איסורא מיהא ליכא. וקשה, דאם כן, מאי פריך בסמוך על רב יוסף, דקאמר שקולו דגא מתותי ביבי והאמר רבה בעיר אין חוששין לה משום ייחוד, ומאי קושיא נהי דמלקות ליכא, איסורא מיהא ליכא? ונראה לפרש, אין חוששין כלל משום ייחוד, ואפילו איסורא ליכא.

אין חוששין לה משום ייחוד - פי' בקונטרס - אין חוששין להלקות. משמע מתוך פירושו: הא איסורא מיהא ליכא. וקשה, דאם כן, מאי פריך בסמוך על רב יוסף, דקאמר שקולו דגא מתותי ביבי והאמר רבה בעיר אין חוששין לה משום ייחוד, ומאי קושיא נהי דמלקות ליכא, איסורא מיהא ליכא? ונראה לפרש, אין חוששין כלל משום ייחוד, ואפילו איסורא ליכא.

אין חוששין לה משום ייחוד - פי' בקונטרס - אין חוששין להלקות. משמע מתוך פירושו: הא איסורא מיהא ליכא. וקשה, דאם כן, מאי פריך בסמוך על רב יוסף, דקאמר שקולו דגא מתותי ביבי והאמר רבה בעיר אין חוששין לה משום ייחוד, ומאי קושיא נהי דמלקות ליכא, איסורא מיהא ליכא? ונראה לפרש, אין חוששין כלל משום ייחוד, ואפילו איסורא ליכא.